

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214204489
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2017:8214204489.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1./ A. E., H.. XX. X. XXXX, C. C. XXX, XXX XX D., 2./ Ľ. E.Ď., H.. XX. XX. XXXX, C. C. XXX, XXX XX D., obaja právne zastúpení JUDr. Vladimírom Pochom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie v Bardejove, Hviezdoslavova 3, o zaplatenie 15.776,23 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie o zaplatenie sumy 58,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 58,- Eur od 22. 5. 2014 do zaplatenia.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 13.552,32 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 22. 5. 2014 do zaplatenia a to v splátkach po 250,- Eur mesačne splatných vždy do konca kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného vyrovnania dlhu s tým, omeškanie plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobca m á nárok voči žalovaným v 1. a 2. rade na náhradu trov konania v rozsah 72 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa XX.X.XXXX domáhal, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu vo výške 15.776,23 Eur spolu s 6,69 % p.a. úrokom za úver zo sumy 14.930,70 Eur od 22.5.2014 do zaplatenia a 5 % p.a. úrokom z omeškania zo sumy 15.776,23 Eur od 22.5.2014 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými v 1. a 2. rade uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa XX.X.XXXX, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným v 1. a 2. rade mimoriadny medziúver vo výške 15.590,06 Eur. Žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru vo výške 6,69 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 100,91 Eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 49,48 Eur. Po pridelení cieľovej sumy sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,75 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 150,39 Eur. Žalovaní v 1. a 2. rade porušili svoje povinnosti splácať úver riadne a včas, a tak žalobca listom zo dňa XX.X.XXXX odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval žalovaných v 1. a 2. rade, aby v 7-dňovej lehote vrátili zostatok úveru. Dlžná suma ku dňu odstúpenia od zmluvy predstavuje 15.762,36 Eur a pozostáva z istiny 14.930,70 eur a z nezaplatených úrokov a

poplatkov vo výške 845,53 Eur. Účinnosť odstúpenia nastala XX.X.XXXX (keď bolo odstúpenie doručené všetkým žalovaným) a od nasledujúceho dňa si žalobca uplatňuje aj úroky z omeškania 5 % p.a. v súlade s článkom VII. bod 8 úverovej zmluvy. V podaní zo dňa 23.10.2014 žalobca uviedol, že výška istiny predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 15.590,06 eur a nasporenou sumou na konte sporenia v momente odstúpenia od zmluvy (suma 659,36 eur, vo výpise z účtu medziúveru označená položkou „čiasťové vyrovnanie medziúveru“ zo dňa 16.5.2014). Suma 831,66 eur predstavuje nezaplatené úroky a poplatky do odstúpenia od zmluvy.

3. Žalovaní vo vyjadrení zo dňa 26.12.2014 k podanej žalobe uviedli, že im nie je zrejmá výška dlžnej sumy, ktorá je nejasná neurčitá s tým, že majú záujem vec riešiť mimosúdne.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 27.2.2015 k podaniu žalovaných uviedol, že sa nebráni uzatvoreniu zmluvy s tým však, že mesačná splátka by musela byť stanovená vo výške cca 450 eur, aby zohľadňovala výšku pohľadávky a záujem žalobcu na jej uspokojení bez zbytočného odďaľovania.

5. Žalovaní vo vyjadrení zo dňa 20.2.2015 rozporovali tvrdenia žalobcu s tým, že v liste zo dňa 23.10.2014 udáva, že výška istiny predstavuje sumu 15.590,06 eur, pričom na druhej strane priznáva, že až do 16.5.2014 poukazovali prostriedky na jeho účet. Žalovaný v 1. rade sa nie vlastnou vinou dostal do stavu hmotnej núdze. Žalobca odstúpil od zmluvy listom zo dňa 16.5.2014 z dôvodu omeškania a ani pri najlepšej snahe nemohli pokračovať pri zlepšení finančnej situácie so splácaním dlhu.

6. Žalobca v podaní zo dňa 26.3.2015 poukázal na to, že nie je pravdivým tvrdenie žalovaných, že splácali splátky až do odstúpenia od zmluvy, keďže žalovaní sú v omeškaní so splácaním od mesiaca október 2013.

7. Na pojednávaní konanom dňa 7.4.2015 žalovaní uviedli, že žalovaný v 1. rade prišiel o zamestnanie, neboli schopní splácať žalobcovi splátky. Majú výdavky v súvislosti so zabezpečovaním základných životných potrieb, cestovným do zamestnania, pričom žalovaný v 1. rade má od 26.2.2015 uzatvorenú pracovnú zmluvu s príjmom 380 eur. Žiadali hradiť dlh v splátkach maximálne v sume 300 eur.

8. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 25.5.2016 uviedol, že do pridelenia cieľovej sumy prislúchajúcej zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať na konto stavebného sporenia č. XXXXXXXX X XX mesačné vklady na konto sporenia vo výške 49,48 eur a úroky za poskytnutý medziúver mesačnými splátkami vo výške 100,91 eur zodpovedajúcimi úrokovej sadzbe 6,69 eur. Nakoľko mali žalovaní čerpať úver vo výške 18.100 eur, pričom zo strany žalovaných nedošlo k splneniu podmienok na jeho úplné dočerpanie, účtoval žalobca žalovaným úrok v mesačnej výške 86,91 eur, čo zodpovedá úrokovej sadzbe 6,69 % ročne vypočítanej z vyčerpanej sumy úverových prostriedkov v už uvedenej výške 15.5901,06 eur.

9. Podaním zo dňa 13.6.2017 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 58 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 58 eur od 22.5.2014 do zaplatenia späť. Uvedená suma predstavuje súčet poplatkov za vedenie účtu medziúveru účtovaných dňa 27.9.2012 vo výške 29 eur a dňa 1.1.2013 vo výške 29 eur.

10. Na uvedené späťvzatie žaloby súd reflektoval postupom podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP a v tejto časti konanie zastavil.

11. Na pojednávaní konanom dňa 11.7.2017 žalovaní žiadali zohľadniť pri potenciálnom uložení povinnosti splácať dlh v splátkach novú skutočnosť, a to že žalovaný v 1. rade uzavrel dňa 19.5.2017 pracovnú zmluvu s dohodnutou mzdou 435 eur.

12. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 11.7.2017, na ktoré sa nedostavil žalobca. Žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť emailovým podaním zo dňa 22.6.2017 a s tým, že súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Podľa ustanovenia § 180 CSP súd pojednával v neprítomnosti žalobcu.

13. Na nariadenom pojednávaní súd sa súd oboznámil s vyjadreniami žalovaných a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žalobou, zmluvou o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere (č.l. 2-5), odstúpeniami od zmluvy s doručenkami, všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre

fyzické osoby, výpisom žalobcu z obchodného registra, vyjadrením žalobcu na č.l. 32, výpisom z účtu odstúpeného medziúveru na č.l. 33 spisu, vyjadrením žalovaných na č.l. 34 spisu, vyjadrením žalobcu zo dňa 27.2.2015, vyjadrením žalovaných na č.l. 44 a č.l. 48 spisu, podaním žalobcu zo dňa 26.3.2015, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 7.4.2015, podaním žalovaných doručeným súdu dňa 21.4.2015, mzdovými listami žalovanej v 2. rade za roky 2014 a 2015, vyjadrením žalobcu na č.l. 90 spisu, výpisom z účtu stavebného sporenia na č.l. 91 spisu, výpisom z účtu za rok 2012 až 2015, vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.3.2017, vyjadrenie žalobcu a čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 13.6.2017 a ďalším obsahom spisu.

14. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že dňa XX.X.XXXX bola uzavretá zmluva o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX a stavebnom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX X XX medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v 1. a 2. rade ako spoludlžníkmi. Žalobca mal žalovaným poskytnúť medziúver vo výške 15.590,06 eur a dlžníci sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru vo výške 6,69 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 100,91 Eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 49,48 Eur. Po pridelení cieľovej sumy sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,75 % p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 150,39 Eur.

15. Súd mal taktiež za preukázané, že žalobca listom zo dňa XX.X.XXXX odstúpil od úverovej zmluvy a zároveň požiadal o vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov v 7- dňovej lehote od doručenia odstúpenia od zmluvy. Odstúpenie od zmluvy bolo doručené žalovanému v 1. rade dňa 21.5.2014 a žalovanej v 2. rade dňa 21.5.2014.

16. Z výpisu z účtu odstúpeného medziúveru súd zistil, že žalovaným bol medziúver vyplatený v troch výplatách a to dňa 10.10.2012 vo výške 4.735,09 eur, 4.368,21 eur a 6.268,56 eur vo výške 3.102 Eur, t.j. spolu vo výške 15.372,86 Eur. Z výpisu z účtu stavebného sporenia (č.l. 91 spisu) je taktiež zrejmé, že žalovaní zložili na konto vložili na účet celkovo 1.820,54 eur (viď výpis z účtu stavebného sporenia), t.j. 10 vkladov po 150,39 eur, 1 vklad 114,91 eur, 1 vklad 176,73 eur, 1 vklad 20 eur a 1 vklad 5 eur.

17. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

22. Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

23. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

25. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

26. Žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetom podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov stavebným sporiteľom. Žalovaní sú fyzickými osobami - nepodnikateľmi, pričom predmetná zmluva je zmluvou formulárovou (jej obsah formuloval žalobca ako veriteľ a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny zo strany žalovaných). V prvom rade preto musel súd vyhodnotiť charakter zmluvného vzťahu medzi účastníkmi, od ktorého sa odvíja právne posúdenie veci.

27. Z toho hľadiska je nutné uviesť, že v zmysle citovaného ustanovenia § 52 OZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy, ktoré definovalo spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Aj keď toto ustanovenie expressis verbis nestanovovalo, že spotrebiteľskou zmluvou by mala byť aj zmluva o úvere (ktorá bola ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku), je nutné prihliadnuť aj na to, že ochrana spotrebiteľa v čase uzatvorenia zmluvy bola obsiahnutá aj v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Tento právny predpis účinný v čase uzatvorenia zmluvy v § 3 ods. 3 definoval, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách s odkazom na § 52 až 54 OZ. Uvedené ustanovenie teda nevylučovalo, aby charakter spotrebiteľskej zmluvy nemohla mať i zmluva o úvere uzatvorená v súlade s ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Definícia spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka zavedená zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 01.04.2004. Uvedenou novelou bola prebratá i Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čo je zrejme z ustanovenia § 879g Občianskeho zákonníka. "Všeobecná" definícia spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku v čase uzavretia zmluvy tak nevylučuje aplikáciu ustanovení § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka pri posudzovaní neprijateľných podmienok aj v iných spotrebiteľských zmluvách (vychádzajúcich z definície spotrebiteľských zmlúv v osobitnom zákone - zákone o ochrane spotrebiteľa), t.j. napr. aj v úverových zmluvách. Obchodný zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv a ani právnu úpravu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vôbec neobsahoval. Tento právny predpis v širšom rámci súkromnoprávnej úpravy, ktorej základným všeobecným predpisom je Občiansky zákonník má postavenie predpisu špeciálneho. Ustanovenie § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka priamo ukladá riešiť otázky Obchodným zákonníkom neupravené podľa predpisov Občianskeho práva. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Vychádzajúc z uvedeného v dôsledku nedostatku inej právnej úpravy neprijateľných podmienok pri úverových zmluvách je potrebné vychádzať z ustanovení § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka upravujúcich analogický prípad. Inak by sa minula účinkom do nášho právneho poriadku implementovaná Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva uzatvorená žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky, ktoré spotrebiteľ ovplyvniť nemohol, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/57/2015 zo dňa 03.06.2015).

28. Predmetná zmluva je tak zmluvou spotrebiteľskou, kde žalobca vystupuje v pozícii dodávateľa a žalovaní v pozícii spotrebiteľov.

29. Pre posúdenie uplatneného nároku bolo rozhodujúce vyhodnotenie účinkov odstúpenia od zmluvy, ku ktorému došlo zo strany žalobcu. Odstúpenie od zmluvy je ako inštitút upravené tak v Občianskom zákonníku (§ 48) ako aj v Obchodnom zákonníku (§ 349 ods. 1). Kým v zmysle Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane (účinky ex nunc), Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie a to s účinkami od začiatku (ex tunc). Obchodný zákonník tak umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovaných ako spotrebiteľov výhodnejšia. Na tom nič nemení ani znenie článku VIII bod 1 zmluvy o úvere, v zmysle ktorého môže veriteľ v prípade odstúpenia od zmluvy požadovať okamžité splatenie úveru, pretože toto znenie je znením naformulovaným žalobcom vo formulárovej spotrebiteľskej zmluve, ktoré je pre spotrebiteľa nevýhodnejšie v porovnaní s úpravou v Občianskom zákonníku. Spotrebiteľ sa totiž nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 OZ). Možnosť použitia Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka na právny vzťah vzniknutý medzi zmluvnými stranami vyplýva z článku VIII. bod 1 Zmluvy o úvere. Ak samotný žalobca v zmluve umožnil použitie tak Obchodného zákonníka, ako aj Občianskeho zákonníka, použitie pre spotrebiteľa nevýhodnejšej úpravy pri odstúpení od zmluvy vyplývajúcej z Obchodného zákonníka je neprípustné. Pre úplnosť je nutné uviesť, že je to práve žalobca (ako dodávateľ tvoriaci obsah formulárovej zmluvy), ktorý sa rozhodol využiť inštitút odstúpenia od zmluvy, hoci právny poriadok umožňuje využitie aj iných inštitútov a postupov v prípade omeškania dlžníka, ktoré nemajú za následok zrušenie zmluvy s účinkami od počiatku.

30. Tento záver vyplýva z početnej judikatúry, ktorá musí byť žalobcovi známa vzhľadom na to, že žalobca bol účastníkom týchto konaní (porovnaj napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/57/2015 zo dňa 03.06.2015, 2Co/50/2014 zo dňa 15.12.2014, 6Co/183/2013 zo dňa 09.09.2014, 7Co/12/2014 zo dňa 28.04.2014, 8Co/189/2014 zo dňa 23.04.2015, 10Co/29/2014 zo dňa 02.12.2014 a iné). Pre úplnosť súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.06.2013, ktorým ÚS SR odmietol sťažnosť spoločnosti, na ktorú bola postúpená pohľadávka žalobcu z obdobnej zmluvy, ako zjavne neopodstatnenú.

31. Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo zrušenie zmluvy s účinkami ex tunc, zrušili sa i ustanovenia zmluvy upravujúce úrok za poskytnutie úveru, zmluvne dohodnutý úrok z omeškania a poplatky. Zo zrušenej zmluvy žalobcovi vzniklo právo domáhať sa iba vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad vyplývajúcich z § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka).

32. Ako je uvedené žalobca na základe zmluvy vyplatil žalovaným v 1. a 2. rade spolu 15.372,86 Eur a žalovaní zaplatili žalobcovi spolu 1.820,54 Eur (č.l. 91 spisu), ako nasporenú sumu podľa výpisu z účtu stavebného sporenia. Rozdiel medzi týmito sumami vo výške 13.552,32 Eur (15.372,86 Eur mínus 1.820,54 Eur) tak tvorí bezdôvodné obohatenie žalovaných v 1. a 2. rade na úkor žalobcu, na vydanie ktorého zaväzuje súd žalovaných v 1. a 2. rade týmto rozsudkom.

33. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Vzhľadom na to, že žalovaní v 1. a 2. rade sa dostali do omeškania so zaplatením dlžnej sumy, žalobca má podľa citovaného § 517 ods. 2 OZ nárok aj na úroky z omeškania. Súd zaviazal žalovaných v 1 a 2. rade v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka na úhradu úroku z omeškania, vo výške požadovanej žalobcom, 5 % ročne zo sumy 13.552,32 Eur od 22.5.2014. (t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení odstúpenia od zmluvy žalovaným dňa 21.5.2014) do zaplatenia.

37. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

38. Súd povolil žalovaným postupom podľa ustanovenia § 232 ods. 3 veta druhá, ods. 4 CSP splácať žalobcovi priznanú istinu s príslušenstvom v splátkach po 250 eur mesačne. Prihliadol pritom na to, že žalovaný v 1. rade je zamestnaným s hrubým príjmom vo výške 435 eur od 19.5.2017 a žalovaná má príjem temer na úrovni minimálnej mzdy (viď mzdové listy na č.l. 66-69 spisu), preto nie sú schopní platiť dlh jednorazovo a nemajú dostatočné príjmové pomery, ktoré by umožnili splácať dlh vo väčšom rozsahu. Súd zobral v tejto súvislosti na zreteľ i procesné správanie žalovaných, ktorí reagovali na úkony súdu, dostavovali sa na pojednávanie. Vzhľadom na to, že žalobca je významnou finančnou inštitúciou má súd za to, že povolenie splátok v záujme jeho riadneho splatenia formou splátok, neohrozí jeho finančnú situáciu. Ako garanciu pre žalobcu v prípade platobnej nedisciplinovanosti žalovaných, súd upravil žalovaným stratu výhody splátok v prípade, že sa žalovaní dostanú do omeškania pri vynechaní jednej splátky.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 15.776,23 Eur (100 %), súd mu priznal 13.552,32 Eur (86 % zo žalovanej sumy), vo zvyšku 2.223,91 EUR (14 % zo žalovanej sumy) žalobu zamietol, resp. v časti späťvzatie vo výške 58 eur s úrokom z omeškania, konanie zastavil. Miera úspechu žalobcu predstavuje 72 % (86 % - 14 %). Žalobcovi, ktorý bol v spore úspešnejší, tak vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 72 %.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.